

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce : bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotil: Mgr. Miloš Kratochvíl, Ph. D.

Práci předložila: Julie Procházková

Název práce: Piagetova psychologie morálního vývoje

1. CÍL PRÁCE:

Předložená práce přibližuje Piagetovu teorii morálního vývoje. Ta je představena jako součást jeho obecnější teorie kognitivního vývoje. Hlavní pozornost je věnována popisu dvou typů morálního usuzování a podmínkách

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

První tři krátké kapitoly seznamují s metodou Piagetova zkoumání (přičemž jsou zmíněny i její meze), dále klíčové pojmy Piagetovy teorie (uvědomění a motorická schémata). Je dobře, že jsou kapitoly o těchto pojmech zařazeny, jakož i to, že nejsou příliš dlouhé, neboť nepředstavují hlavní téma práce. Proto je otázkou, zda by bylo nutné tuto částí pojímat jako tři samostatné kapitoly s nadpisem první úrovně.

Nejdůležitější jsou kapitoly 5 a 6, v nichž se autorka věnuje rozboru dvou typů morálního usuzování, tj. morálka heteronomní a morálky autonomní. Tyto kapitoly jsou zpracovány precizně, věcně správně a konsistentně. Obsahují celou řadu konkrétních příkladů, na nichž Piaget své teze dokazoval. Autorka čerpá především z primární literatury. Nejvýraznější sekundární oporou je zřejmě nedávná Klusáková publikace, které se autorka někdy drží příliš těsně. Např. na s. 16 uvádí Piagetovu definici mravního realismu, ale místo z primárního zdroje ji čerpá právě z Klusákovy knihy. Jde ale spíše o výjimku, jinak s literaturou pracuje adekvátně.

Zdařilé jsou pasáže o mravním realismu (kap. 5.2 a násl.), kde autorka nejen popisuje jeho projevy, ale celkovou vývojovou fázi, v níž se objevuje a v níž ani jiný postoj možný není.

V kapitole o autonomní morálce se autorka několikrát nechává strhnout k příliš jednostranným tvrzením. Samozřejmě, je pravda, že spolupráce při hře je důležitým a nutným faktorem, ale jejím přílišným zdůrazňováním je odsouván do pozadí stav kognitivního vývoje.

Podobná struktura kapitol o heteronomní a autonomní morálce umožňuje tato dvě stádia porovnatelně popsat. Pozitivně hodnotím zařazení osmé kapitoly, kde jsou zmíněny některé body kritiky Piagetovy teorie.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Práce nemá vážnější formální nedostatky. Na použité zdroje je často a náležitým způsobem odkazováno. I jazykový projev je na vysoké úrovni. Možná by bylo přehlednější umístit odkazy na zdroje do poznámek pod čarou. Zbytečné se mi jeví též rozdělení seznamu na literatury na knihy a články.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Práci považuji za kvalitní. Mezi výrazná pozitiva počítám srozumitelný styl vyjadřování, opírající se o pochopení základních pojmů Piagetovy teorie a aktivní práci s velmi aktuálními zdroji.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ :

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA : výborně

Datum: 18.5.2015

Podpis:

